



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobkyně: **M. P.**, zast. Mgr. Vítězslavem Dohnalem, advokátem se sídlem Klokotská 103/13, Tábor, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze**, se sídlem Pod Sídlištěm 9, Praha 8, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) M. C.**, **II) J. P.**, **III) J.**

nemovitostí (katastrální zákon). Současně vyslovil, že v katastru nemovitostí budou nadále evidovány údaje vzešlé z obnovy katastrálního operátu novým mapováním, která proběhla mezi lety 1990 a 2000. K odvolání žalobkyně změnil žalovaný formulaci výroku rozhodnutí, ve zbytku pak rozhodnutí prvního stupně potvrdil svým rozhodnutím ze dne 11. 5. 2016.

[2] Žalobu, kterou žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného, krajský soud zamítl. Ve shodě se správními orgány zjistil, že údaje, které žalobkyně zpochybňuje, jsou v katastru evidovány v souladu s původními výsledky zeměměřických činností (tj. s dokumentací výsledků obnovy katastrálního operátu novým mapováním a s

pokračování

pozemky jen na základě zjištění skutečného stavu při místním šetření (tj. bez podkladové listiny).

[5] Žalovaný ve svém vyjádření zdůraznil, že katastr nemovitostí má evidenční funkci a katastrální orgány nejsou oprávněny činit si závěr o případné neplatnosti nabývacích titulů ani o skutečném vlastnickém právu.

[6] J. M. jako osoba zúčastněná na řízení podpořil závěry krajského soudu. Uvedl, že pozemky, u nichž stěžovatelka činí sporným průběh hranic, vlastní a užívá jeho rodina po desítky let. Přírozenou hranici mezi pozemky tvoří nejen

[12] Krajský soud se důkladně věnoval stěžovatelským námitkám i listinám obsaženým ve správním spisu a jeho hodnocení nelze podle NSS nic vytknout. Judikatura NSS k otázce opravy chybných údajů katastru je dlouhodobá a ustálená a krajský soud ji užil správně. Opětovně je třeba odkázat na rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2013, čj. 1 As 22/2013-26:

„(...) s odstupem několika desítek let lze s ohledem na diskontinuitu zápisů věcných práv k nemovitostem (v rámci pozemkových knih a následně evidence nemovitostí) velice obtížně prokazovat existenci zřejmého omylu při vedení katastru (tedy de facto absenci racionální vůle pří

pokračování

ve sbírce listin katastru, však nebyla součástí žaloby, tedy nebyla předložena krajskému soudu, který se tak jimi nemohl zabývat. K těmto tvrzením proto NSS nepřihlíží (§ 109 odst. 5 s. ř. s.).

[16] Stěžovatelce nemohou prospět odkazy na judikaturu v bodě 8 a 9 kasační stížnosti. Právní věta rozsudku NSS ze dne 17. 1. 2008, čj. 1 As 40/2007-103, se sice obecně zmiňuje i o *zápisu údajů neobsažených v podkladové listině*, skutkový příběh v oné věci byl ale jiný (údaj z pozemkové knihy tam nebyl převzat do katastru nemovitostí) a účast

v nedostatku důvodů; jednak se tam rozdílly mezi jednotlivými mapami a zaměřenými založenými v katastru projevovaly ve zjevně (tj. na první pohled) jiných úhlech, v jakých na sebe v postupně vyhotovovaných mapách navazovaly sousedící pozemky. Žádná taková zjevná nesprávnost nevyšla ve stěžovatelčině řízení najevo.

[20] Souhrnně lze k této věci říci, že ani celé řízení o opravě chybných údajů katastru, včetně navazujícího řízení před správními soudy, neobjasnilo sporné otázky mezi stěžovatelkou a jejími sousedy o rozsah jejich vlastnických práv a o průběh hranic. Minimálně u pozemku st. X je zřejmé, že v minulosti bylo jeho vlastnické určení jiné a není patrné, proč se změnilo, a také o prů

pokračování

V Brně dne 18. července 2019

Zdeněk Kühn
předseda senátu